

INVITAȚIE LA COLABORARE

AMFITEATRUL DIN SALA TEATRULUI

În centrul atenției vieții teatrale, opinia studențimii a jucat întotdeauna un rol deosebit de important. Este firesc ca intelectualitatea în formare să fie deosebit de receptivă la tot ce apare nou, de asemenea, să dorească avid să recupereze cunoștințe despre ceea ce există sau a dispărut. Or, teatrul oferă din plin posibilitatea de informare asupra acestor trei categorii de cultură — tradiția, deci moștenirea culturală, prezentul, deci arta contemporană, și avangarda (nume hula, dar indicând apăsătorul dar ghestă), și artei; și în fond, cu sau fără voință noastră, avangarda devine altă de repetiție clasică.

„Cum să ne îmbrăcăm”

GALAȚI — (de la corespondenții noștri). La propunerea unui mare număr de studenți ai Institutului de Pedagogie din Galați, Comitetul U.T.C. în colaborare cu Uniunea regională a corespondenților meșteșugărești, a organizat o întâlnire cu tema „Cum să ne îmbrăcăm”. Discuțiile purtate cu și prezentarea a 40 de modele în cadrul parterului model, care a avut loc cu acest prilej, au oferit studenților posibilitatea alegeți celor mai bune modele de rochii, pantaloni, tricouri etc.

Proiectantul Nicolae Malceolu de la Institutul de Pedagogie pe modele de IPROCHIM montind o nouă machetă

(Urmare din pag. 1)

adevărată restructurare a personalității noastre. Tată ce spunea de curând un tânăr mecanic de locomotivă, la un chestionar al nostru pe tema idealului de viață: „Făcarea întotdeauna din noaptea albă, petrecute cu fruntea aplecată deasupra unei cărți în care comorile minunate ale științei se cereau îndelung așunate cu lama oțelită a gândului”.

Această a doua preocupare devine adesea o notă dominantă a personalității noastre. Ne regăsim pe noi în muncă dar sub altă formă, de distracție. De aceea, după părerea mea, în preocupările noastre pentru a asigura școlarii, tineretului un timp liber, interesant, plăcut, trebuie să avem în vedere și componenta activităților educative pe care le organizăm în cadrul diferitelor instituții culturale-educative. Dacă în vechia ordine se da lupta pentru a asigura tineretului, muncitorilor în general, timpul liber prin respectarea acestui „opt” deosebit de important în viața omului, în zilele noastre se pune problema organizării pe baze științifice a acestui timp.

Gândindu-ne la timpul liber trebuie să avem în vedere nuanțe foarte deosebite de o viziune la altă. Unele sînt preocupările elevilor de vîrstă școlară mică, altele a celor de vîrstă școlară mare și cu totul deosebite sînt preocupările de mai tîrziu.

Un alt aspect al care volesc să mă refer cu privire la problema în discuție este acela al trecerii elevului de la perioada de vacanță la aceea de școală și invers. Pe de o parte se cere o perioadă pregătitoare din partea părinților înainte începerii școlii de către elevi. Pe de altă parte nu trebuie pierdut din vedere și faptul că „timpul liber” trebuie să fie pentru elev și un timp liber în adevăratul sens al cuvîntului, timp în care el să facă ce vrea, să dispună singur de acest bun de o valoare deosebită. Elevul, tînrul trebuie învățat să-și chivernisească și singur acest timp. Adesea părinții obligă pe copii, mai ales în timpul vacanțelor, la eforturi mult mai susținute chiar decît în timpul școlii pentru a se pune la punct cu matematica, cu franceza, cu pianul etc. Pe bună dreptate sunea o elevă din cl. a V-a de la o școală

din București: „Că să-terminat vacanța, acum sînt și eu că am un program”. Fostărea în mod judicios a timpului liber al elevului, al adolescentului în special, cere și din partea diferitelor instituții educative o competență mereu sporită. Mă refer în special la sprijinul școlii, al familiei, al tuturor instituțiilor noastre culturale. Un rol deosebit în această privință îl au radioul, televiziunea, casa de cultură.

În organizarea programelor se cere un astfel de coordonator care să tindă seama de tînrul dorințe să se distreze. Nu trebuie însă neglijate și anumite cerințe spirituale ale tinerilor care unora sînt tulburătoare. Sînt: tineri pasionați pentru matematică, astronomie, chimie, istorie, care iubesc lucrări extraordinare de muncă. Nu trebuie neglijate aceste cerințe spirituale mereu sporite ale tineretului nostru. Conținutul bogat, înalt și variat

de prezentare, formele cit mai diverse și atractive — sînt teluri spre care trebuie să tindă fiecare acțiune educativă. În organizarea acestor acțiuni este bine să se tindă seama și de sugestiile celor ce beneficiază de acestea, să se cunoască și părerea lor asupra conținutului și nivelului de realizare. Noi am dat de curînd un film la o școală din București pe tema privind lupta împotriva fascismului. Cea mai mare parte din elevii care au vizionat filmul au înțeles conținutul acestuia, iar la ora de dirigiență care a urmat s-au pus întrebări interesante. Au fost însă și elevi care au înțeles mai puțin conținutul. De aceea se cere o atenție deosebită ca fiecare acțiune educativă să corespundă unui anumit nivel de pregătire, unei anumite vârste. Numai în felul acesta un film bun, o emisiune de radio merge la inima pionierilor, a tineretului sau a tineretului în general.

În organizarea acestor acțiuni educative în afară de școală, se cere să nu pierdem

cu succesul din zilele noastre în construcția socială. Nuanțe hotărâtoare cu privire la activitățile organizate pionierilor din țara noastră deosebit pentru dirigiență care este și comandant, pentru toate cadrele de dirigență, perspective deosebite pentru apăsarea și principiul noi a muncii educative în afară de școală. În aceste condiții, organizația de pionieri participă direct, semnificativ în organizarea timpului liber al elevilor. Democrația, manifestările culturale și sportive, precum și alte mijloace dintre cele mai diverse vor putea fi folosite pentru a da un conținut nou, și cel mai atractiv folosirii timpului liber al elevilor.

Verbul deosebit timpul liber al elevului, al adolescentului în special, cred că este nimerit să ne referim și la importanța literaturii pentru copii și tineret. Nu spun nici o noutate subliniind valoarea educativă, puterea de influențare a literaturii, importantă și în folosirea eficientă a timpului liber al tineretului. Se știe cu câtă aviditate scorbă adoles-

cenții din comorile artei în general, a literaturii mai ales. Scriitorii noștri au reușit să realizeze opere literare interesante, atractive, cu un conținut bogat.

Teoretic gîsește în operele literare chipuri de comunități care pot constitui modele de urmat în viață. O comunitate mai atentă arată însă că sînt încă gîștii de lungime în prezentarea prin literatură a comunității umane și comunității construite și mai arădător, în prezentarea unui individ al zilei noastre. Așa se și explică faptul că în constituirea idealului de viață adolescenții noștri își restring unora aria de acțiune la părinți, dirigienți, profesori etc. și mai puțin la eroii din literatură. Se cere mai bine cunoașterea — pe plan psihologic și pedagogic — caracteristicilor acestor adolescenți, înțelegerea lor, înțelegerea și înțelegerea la nivelul școlii, al tineretului, al comunității noastre, cu precizie și popularitate.

Crede că trebuie avut în vedere și faptul că prin folosirea rațională a timpului liber la vîrsta adolescenței se contribuie și la justa orientare profesională a tineretului nostru, la dezvoltarea potențelor lui.

Un alt aspect deosebit deosebit de important este purtarea din vedere adesea în activitățile culturale-educative. Vorbind de perioada adolescenței trebuie să fim atenți la faptul că întreaga această perioadă — în școală și în timpul liber — urmărește să ajute pe tînrul în direcția literaturii lui active în societate, să devină un constructor de adevărată închinarea noastră.

În acest sens se cere să-și apăsăm pe tineri să cunoască temeinic viața și realitatea noastră nouă, să știe că procesul complex al construcției socialiste presupune o înaltă responsabilitate și eforturi susținute din partea fiecărui cetățean, să știe tinerii că ei înșiși sînt chemați să intre în producție și să răspundă cerințelor societății. Desigur că pentru înfăptuirea acestor decizii se impune ca și cercetările științifice privind timpul liber al tineretului, al omului în general să se amplifice, participînd sociologii, pedagogii, psihologii etc. Problema devine, a formării personalității lui se cere atactă astăzi din unghiuri diferite care converg spre un scop comun.

Și, acum, despre unele aspecte concrete. Publicul pe care teatrul nostru îl preferă este publicul studențesc, interesat și interesant, adică nu cel interesat în mod mecanic, sau, să admitem, chiar într-un fel snob, de contactul cu arta. Oamenii interesați. În cazul nostru, studenții interesați: nu cred că vor sta departe de teatru. Ei nu vor putea să se lipească de această hrană spirituală. Întrebarea care se pune este cum să creștem interesul pentru teatru în rândul studenților. Mi se pare că lașca Caragiale, întrebând pe sînd era director la Național, de ce nu înas mai multe talente din Conservatoriu, a răspuns: „Pentru că nu intră”. Analogic am putea spune că trebuie să existe mai mulți studenți interesați pentru ca să avem mai mulți spectatori din rîndul studenților. Dar acesta ar fi un mod ușor sceptic de a privi lucrurile. Oamenii pot deveni interesați dacă liubim să-i în-

de LIVIU CIULEI

director al Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra”

teresați în diferite probleme și dacă de multe ori ei nu sînt pregătiți pentru asta, e bine să-i ajutăm. Se știe că rolul cel mai important în apropierea studenților de teatru îl au organizațiile U.T.C. din facultăți și asociațiile studențesci. În apropierea teatrului de studenți rolul principal îl avem noi, oamenii de teatru. Obiectivele sînt, se pare, comune. Dacă vrem să sporim eficiența teatrului ca mijloc de educație a studenților trebuie, în primul rînd, să stringem colaborarea diferitelor instituții teatrale și organizațiile de studenți din facultăți.

Acum, în condițiile economice mult mai ușoare decît în trecut, studenții pot asista la un număr mare de spectacole, pentru că sîntul plătește pentru fiecare om care vine la teatru de două ori sau de trei

ori mai mult decît plătește spectatorul. Prețul scaunului de teatru este, la noi, unul dintre cele mai scăzute din lume. Cu cinci lei, studentul bucureștean poate vedea orice spectacol din Capitală. Aceasta înseamnă că orice student are posibilitatea să vizioneze, pe parcursul celor cinci ani de studenție, un mare număr de spectacole de teatru, deci poate cunoaște o diversitate de montări, de modalități de gîndire artistică, ceea ce înseamnă că el poate cunoaște din plin arta interpretativă, regională și scenografică românească dezvoltîndu-și bazele cunoștințelor sale de cultură artistică. Dacă nu face acest lucru, dacă se lasă constrins în limitele specializării obligatorii, în domeniul vast al studiilor universitare, studentul contribuie, așa spune, la un violent proces de autosăcărare intelectuală.

Teatrul nostru, fiind un teatru de repertoriu al cărui program pune la dispoziția spectatorilor montări din literatura clasicilor români și universali — literatură cu care de multe ori studentul la contact, în felul acesta pentru prima oară și, atunci cînd o cunoaște, capătă posibilitatea superioară a comparației. — nu lasă pe planul doi realizarea spectacolelor cu lucrări din cele mai importante din literatura românească și universală contemporană. Vizionînd aceste spectacole studentul, avem convingerea, își poate completa și cultura plastică, avînd în față exemplare ale unei scenografii moderne. Deci, revin, repetînd că cel mai normal act ar fi ca studentul să se autoconvingă că nu trebuie să lipească din rîndul spectatorilor. Pe noi ne preocupă însă modalitatea de a „muta” teatrul în mijlocul studenților. De aceea vom organiza, mai des decît înainte,

reprezentări speciale pentru studenți, în cadrul cărora, studentul va putea să la contact chiar în mediul lui cu ceremonia teatrală, învățînd să o respecte în măsura în care aceasta își respectă spectatorul. Dacă vom izbui să trezim interesul pentru aceste spectacole pentru studenți, vom crea și cadrul necesar unor discuții cu publicul studențesc. O altă intenție a noastră este aceea de a iniția un teatru menit prin natura lui să atragă studenții, un teatru experimental, poate „de ora șase”, în care vom promova lucrările unor debutanți în dramaturgie, sau opere de teatru experimental din repertoriul universal.

Revin însă arătînd că nu se pot realiza pașii înainte fără a stringe colaborarea dintre teatre, pe de o parte, și organizațiile de tineret din facultăți, pe de altă parte. Prin aceste organizații trebuie să ajungă pînă la noi propunerile, dorințele și sugestiile studenților.

AJUTORUL NU VINE DE LA O STANĂ DE PIATRĂ

Un model din nou model al elevilor teoretici reci.

MUZEUL ZOOLOGIC CLUJEAN

Cluj (de la corespondenții noștri).

Muzeul zoologic din Cluj s-a deschis de curînd pentru publicul larg. Grupa întregi de animale sînt prezentate în cadrul muzeului. Din cele 130.000 de pîne existente în muzeu sîntele sînt adeseori rarități, iar altele sînt de mare interes pentru publicul larg. Așa e mîndra Chi-vă, înfățișată în zilele noastre foarte rar, chiar în incușie și de origine: Noua Zeelandă.

Un vîfel cu două capete struț, de asemenea, atenție ce și Dromedarii cu colțuri (pășuni mici din America de Sud, ale căror pene au trăsături metalice).

Muzeul prezintă și un grup de maniere înfăptuite monovivante, Ornitotricul și echidna australiană sau alături de porcul spinos și de scheletul unui urs de cavernă. O colecție de moluște cu 14.000 de exemplare, altele de insecte, de serpi și etc., completată „Janus” acestui interesant muzeu.

Liceul nr. 5 din Arad. Consultăm o statistică. Iată câteva cifre îngrijorătoare. În anul școlar trecut clasele a XI-a numărău 108 elevi; dintre aceștia numai 69 au trecut bacalaureatul cu rezultate „modeste” însă nu puțin mai vine folosirii acestui termen; în concepția membrilor comitetului U.T.C. al liceului, mediocritatea se confundă cu „modestia”. La limba și literatura română de pildă, doi elevi au obținut media 8, cinci elevi media 7; 62 de elevi s-au mulțumit cu medii de 5 și 6. La matematică numărul este puțin mai bun: sase elevi au reușit să obțină o medie egală cu media calculată la absolvirea clasei a XI-a. Ceilalți și-au înscris rezultatele de la bacalaureatul pe o curbă ce coboară vertiginos.

Ne imaginăm momentul în care absovenții ai școlii sînt învîrșii profesorilor elevilor din celelalte clase: „Rămăși bun”. La aceeași oră, în celelalte licee din Arad și în țară, momentul era emoționant, sărbătoresc, solemn. „Rămăși bun, școală dragă. Îți mulțumim”. Cuvintele, pline de recunoștință, erau rostite cu satisfacția muncii împlinite. Aici însă, la Liceul nr. 5 din Arad, satisfacțiile erau mărunte. Mediocritatea n-a fost niciodată prijele de bucurie. Probabil că mulți dintre absolvenți au încercat atunci un sentiment de regret. Sentimentul acesta s-a repetat, urmasa, când portile facultăților au refuzat să se deschidă pentru ei. Era însă tîrziu.

Constatăm cu surprindere că din această nedorită întimplare nu s-au desprins învățămintele cuvenite. Ce a țără, nu se face eforturi pentru a se evita repetarea ei la sfîrșitul acestui an școlar. Răsfornăm cataloagele celor trei clase a XI-a. La matematică, la limba și literatura română parcă a plouat cu note sub limită. Situația aceasta — deosebit de gravă — impune o analiză atentă. Ne oprim la o singură clasă: a XI-a C. Iată ce cuprinde rubrica „matematică”: nouă note de 2; două note de 3; opt note de 4; trei note de 5; șase note de 6;

doză note de 7. Și rubrica „limba și literatura română”: patru note de 2; șase note de 3; 14 note de 4; patru note de 5; două note de 6; patru note de 7.

Pentru orice elev nota este măsura muncii lui, a eforturilor depuse. Iar totuși notele din catalogul unei clase constituie oglinda colectivului clasei respective. În oglinda clasei a XI-a C se profilează chipul nepăsării: un colectiv de tineri care sfidează munca, refuză efortul. Excepțiile sînt foarte puține. Secretara biroului U.T.C., eleva Ana

• În oglinda clasei a XI-a C mediocritatea este stăpîna • Indiferența explică totul • Comitetul orașenesc U.T.C. Arad n-are nici o propunere pentru un anti-dot eficace?

Ilica, întrebată dacă știe cumva care sînt cauzele acestei situații răspunde:

— În timpul orelor — mai ales la matematică — elevii sînt foarte „distrăși”, bilețele conținînd anecdote, impresii despre ultimul film, despre ultimul meci de fotbal fac înconjurul clasei. Acasă elevii restring la minimum timpul de studiu: au preocupări extrașcolare — activează în cluburi sportive (la U.T.A., la „Vagonul” etc.) ascultă muzică; seara asaltăază strada. Secretara biroului U.T.C., ceilalți membri ai biroului nu și-au propus însă nimic pentru lichidarea acestei stări de fapt. Și nici n-au făcut nimic. Dar să revenim la ceea ce numea secretara biroului U.T.C. „cauze” ale rezultateelor slabe la învățătură: indisciplina din ore, irosirea timpului... Nu, nu acestea sînt

cauzele. Indisciplina, irosirea timpului, notele de 2, 3 și 4 ocupă în raportul de cauzalitate același loc: ele sînt cuprinse în noțiunea de efect. Cauzele sînt altele. Le desprindem discutînd cu cei 27 de elevi ai clasei a XI-a C. Iată-le, în primul rînd indiferența: indiferența față de colegi. Cînd cineva primește o notă de 3 sau 4, clasa rîde; rîde în hohote. Clasa nu are nici o opinie, nici o părere: de la o stăna de piatră nu poți aștepta ajutor. În al doilea rînd, lipsa unui ideal, a unui tel înalt în viața școlii, să-și ajute să se cunoască mai bine, să se trezească pasiuni — antrenându-se în activitățile unor cercuri tehnice, științifice sau artistice: să le stimuleze dragostea pentru lectură, organizînd seri literare, dezbatere pe marginea unor cărți nou apărute; să le trezească interesul pentru cuceririle științei și tehnicii — invînd în școală ingineria, medicina, organizînd simpozioane cu teme inspirate din istoria științei românești și a științei universale. Experiența școlilor cu un număr foarte mare de elevi bine pregătiți dovedește că primul pas în dezvoltarea răspunderii față de învățătură îl constituie trezirea și dezvoltarea pasiunii pentru diferite obiecte de studiu, pentru vîntoarea profesii. Fapt care cere cercetare și eforturi. De ori, la Liceul nr. 5 din Arad, de la începutul anului școlar și pînă în prezent elevii au participat la o singură acțiune în cadrul organizației U.T.C.: vizionarea spectacolului cu piesa „Moartea unui artist”.

ADRIAN VASILESCU

„Legea”, în filmul regizat de Erward Dmytryk este fetișizată. Apare și strălucind liniei filmului, deoarece regișorul poate să creadă că ne-a convins pînă la urmă pe tîntășii Blaisdell să-și arunce revolverele în fața noului șerif — întru-chipărea ei. Căci logica internă, obiectivă, a filmului, explică gestul lui Blaisdell prin mobiluri intime, ce sînt de inimă, nu de creier. Blaisdell descoperă că prin moartea prietenului Morgan îi rămăsese spatele descoperit. Asta e tot. Tîntășul mai fusese alungat și din alte orașe, fără să-și arunce pistoalele în țărîni din cauza asta. Ea chiar știa din ce cauză era alungat.

Urmărim, așadar, în „Warlock”, două filme deodată: cel devenit legendar, istoric chiar, filmul vestului sălbatic cu care începe „istoria” Americii de Nord — căci Statele Unite n-au încă ceea ce se cheamă în Europa istorie — și filmul pe care actorii l-au jucat dincolo de hainele de epocă, pistoale, cai și convenție, involuntar aproape. Esențialmente, noțiunea de bine — rău rămîne aceeași, dar ea capătă și nuanțe, pe care acești mari actori le-au pus inevitabil în joc și aceste nuanțe sînt ale secolului nostru. E un merit al filmului. Operatorul a filmat oamenii nu atît pistoalele sau caii, iar oamenii (Henry Fonda, Richard Widmark, Anthony Quinn) au făcut să pîrîie schemele vesternului pe la încheieturi, ca o haină strîmtă.

N. PĂDURARU

INTERESANT!

(Urmare din pag. 1)

căut interesant. Despre cărți pictură, filarmonică, „Căutare carte e cam picantă dar interesantă. Nu știu ce vrea să însemne pizza lui Z, dar neîndoielnic are ceva interesant. Simfonietta lui Y pare un ordin arădat dar ce interesant a furat...” Și multe alte păreri interesante am schimbăm. La plecare mi-a dat o carte în scoarțe albastre. Ultima achiziție interesantă a gîzdei, cumpărată de la un domn (de bună seamă) interesant care și-a vîndut și biblioteca, și butelii. Cartea de istorie a artelor e a unui autor necunoscut nici de cei mai nelăsămănt diletanți, dar de bună seamă interesant. Și am găsit nenumărate panseuri realmente interesante, dar de anume interes. Trăsătură unul dintre ele „Perspectiva (în pictură, n.a.), este așadar ca și mîslinele, copoada sau muzica modernă: trebuie să te obișnuiești cu ele ca să le poți gusti!”

Sala de comandă cu tablouri sinoptice a Gombinatului de morărit și panificație Dobrogea

CARNET CINEMATOGRAFIC WARLOK

Spectatorul filmului western ajunge să nu-și mai pună decît întrebarea „cum?”. Convențiile sînt acceptate și subînțelese. Regizorul E. Dmytryk a construit o stradă din cartoane care nici măcar nu-și dă ostensia să-și pară altfel, din moment ce el însuși propune convenția. Regizorul întrebîndu-și și oameni decor (Judecătorul Holloway, Lily Dollar etc.) făcuși mai degrabă să sublinieze prin contrast esența și jocul eroilor.

Cuplul Tom Morgan — Clay Blaisdell, închișiat să apere viața și avutul burghezilor din Warlock, apare așa numai din punctul de vedere al lui Morgan; cuplul nu duce lipsă de probleme proprii, fine la nuanță, înfrimțate lui Morgan și rolul ei în constituirea prieteniei. Dacă E. Dmytryk l-a văzut pe Morgan (Anthony Quinn) un criminal cu 45 de victime la activ, atunci Anthony Quinn și-a trădat rolul. În ciuda declarațiilor, jocul marelui actor arată altceva,

căci după cite se pare nu patologia justifică un asemenea palmare. Dacă n-ar fi ucis pe cel care-l pîntea pe prietenul său pe la spate, atunci și-ar fi pierdut singura ființă care-l trata omenește (sau, cum o spune Morgan, care nu-l făcea „schiop”). Clay Blaisdell (Henry Fonda) ușor anacronic în contextul dat, reprezintă tranziția stadiului în care omul n-are încotro făcîndu-și singur dreptate dar și începuturile instaurării „legii”. (Judecătorul Holloway e pus greșit să insiste fanatic asupra formei legale în care trebuie rezolvată disputa cu bandiții, ca și cum legea ar fi fost un lucru vechi și încercat în west!) Pe Blaisdell nu-l deosebește de șeriful Gannon (R. Widmark) decît investitura. Căci orice de „legat” și opus manierei lui Blaisdell procedea noul șerif, bandiții sînt la urma urmei învîtați mînto tot cu un foc de pistol. Atît că focul a pornit din pistolul șerifului. Iată legea.

A FI COOPERATOR LA TIMPUL PREZENT

MÎINE ZIUA DE AZI LA PUTEREA „N”

O zi... într-o uzină sau pe un șantier, are un corespunzător precis, imediat sesizabil, dar în viața unei cooperative agricole ca „Drumul lui Lenin” din Mădăras, a cărei etate — șase mii trei sute și ceva de zile — o recomandă printre primele unități ale agriculturii cooperatiste din țara noastră, ce semnificație poate să aibă? Sotocind minutele — o mie patru sute patruzeci în total, sint ele suficiente pentru a aduce deosebitul, superiorului realizării de ieri în munca celor aproape o mie de locuitori ai comunei de pe valea Crișurilor, unde, la fiecare doi-trei pași, nuanța și fertilitatea solului sint altele?

Cele optzeci și șase de mii patru sute de secunde pot avea un paralelism într-o înfăptuire de mult dorită, într-un succes ce ar putea fi considerat ca o rampă de lansare spre altele mai semnificative?

Semne de întrebare cu zece și zece de ipoteze ca răspuns. Dar numai pînă într-o ogradă cooperativei agricole — întinsă pe nu mai puțin de 2.300 de hectare — înainte de a fi posibil în zootehnie sau în sera legumicolă, în birourile de la etajul sediului sau pe la casele țăranilor cooperatori. După aceea, sistematizînd lucrurile, desprinzînd aici o experiență, o tradiție a muncii depusă fără rezerve, o clarviziune ce stăpînește cu autoritate perspectiva, pasiunea depășirii propriilor rezultate; că toate acestea se clădească ca un zădărnice, pe o temelie robustă, aceea a gândirii colective lucide, fortificată cu tot ceea ce îi dă timpelime și îi asigură profunzime.

1 Pînă în balanță roadele muncii, azi, o zi echivalează cu trei sau patru de ieri, iar cea de mîine, judecînd după ritmul de creștere al producțiilor prevăzute în planul pe cinci ani, va întrece cam tot de altele ori pe cea cu care se mîndrește acum cel din Mădăras. Am pornit-o de jos, își deapănă firul vorbelor Eroul Muncii Socialiste, tovarășul TEODOR MAGHIAR, aflat în munca de președinte din 49, de la inaugurarea cooperativei agricole. La început au trebuit depășite multe greutăți. Dar anii au trecut, unul neasemănîndu-se cu celălalt; în realizări, de fiecare dată, ultimul depășindu-l pe tot. Și iată-ne azi sotocind producții medii trecute de două mii kilograme la grîu, de trei mii cinci sute-patru mii la porumb, de patru-cinci vagoane la sfeclă. Dar, să știți, în ogradă noastră lupta am dat-o pentru fiecare kilogram, ostăși fiind nu numai cîțiva dintre noi, ci întreaga comună. Păi mei ieri să fi fost pe la noi ieri...

Povestită întocmai, am aflat întimplarea „de mai ieri” de la Ion Hașasi, brigadierul de la a patra de cîmp.

„Veneam din cîmp cu un transport de furajere. Eram zgribulit de frig. La cîntar dau cu ocnit de tovarășul Poenaru și, după frîgusorul îndurat, după cum se arăta cerul, m-am gîndit ce să nu e de-a bună cu timpul. De aceea, l-am și întrebă dacă s-a uitat la barometru. Da, mi-a răspuns el, înclină spre ploaie. Aoleo, m-am speriat eu, dar ce facem cu furajera că în cîmp mai avem vreo trei sute de cărute. Să știți c-o pierdem. Și dacă n-am fi avut oamenii de-îi avem pierdem precis. Ce după ploaie nu mai puteam pătrunde noi nici cu piciorul pînă unde o aveam strîns în grămezi. La operativă ne-am cîștigat, și am căzut de acord asupra ce trebuia să facem, iar a doua zi, în cîmp era tot satul!”

O zi în loc de o săptămînă sau chiar de mai mult și totul era la adăpost de orice pericol. Era salvată o pîrtică din averta obstesă, care însemna, mai bine de o sută cincizeci de mii litri de lapte. Și la o săptămîna în urmă, în Mădăras au mai fost trecute încă multe astfel de „probe” de adevărată înclăstare a forței și voinței oamenilor cu natura. Tinerii s-au „bătut” într-o zi cu ploaia, salvînd aproape un vagon de azotat de amoniu surprins în curte, iar în iarna trecută, proba s-a dat în furajerie pentru scoaterea de sub zăpadă a finurilor.

Barometrul — ne spunea tînărul GHEORGHE LUPOȘ — mă anunță ce trebuie să facem în orice moment; dacă înclină spre timp fiermec, ca un evantai, ne desăgurăm pe toată întinderea cooperativei, la muncile de sezon, dacă ne vestește ploaie, ne stringem și atacăm ce este mai urgent. De o zi, de o oră, uneori, chiar și de minute fiind legată soarta unei recolte, a kilogramului de producție pe care vrei să-l obții în plus. Pentru că totți îl consultăm de cîtiva ani încoace, barometrul a devenit bucoia activității noastre de fiecare zi.”

1. CONSULTANTUL BAROMETRULUI - O MIE DE OAMENI

2. MÎNDRIA CĂ „AICI AM LUCRAT EU”

3. APA FREATICĂ, SUB DOUĂ ASPECTE

4. POVESTEA GRAMULUI DE LAPTE

5. SERELE ADUCĂTOARE DE VENITURI

6. MICROSCOPUL ȘI TERMOMETRUL - UNELTE OBÎȘNUITE DE MUNCĂ

Punînd cap la cap aceste destinații iese în evidență un adevăr: la Mădăras fiecare succes, fiecare gram cîștigat în lupta cu kilogramele acumulează în el munca depusă fără reținere, fără menajamente de țăranii cooperatori care alcătuiesc, aici, un adevărat colectiv; acumulează schimbările mereu înnoitoare din conștiința oamenilor care vîd în cooperativa agricolă nu numai suportul bunăstării cunoscute acum în comună și în casele lor (în tot satul, doar zece sau douăsprezece case sint dintre cele zidite înainte de '50, restul toate au în arhitectură, în colorit imprimurii din timpul prezent, pe fiecare ușiță se aprinde lumina electrică, se revarsă transmisile de la radio, iar la tot al treilea locuitor există o bicicletă) dar și unica bază de care se leagă împlinirile de viitor.

2 Străbătem cîmpul. Ogoarele sint făcute peste tot, iar grîul, de un verde crud, plin de vigoare, acoperă pantoful. „Aici, lucrează brigada noastră, înția, remarcă GHEORGHE HOTOPAN. Pînă acum vreo doi ani nici nu-l aram. Pentru cultură e slab, ziceam, să crească barem iarbă pentru oi și găște. Dar, într-o toamnă, am citit noi într-un ziar că prin Dobrogea oamenii au făcut minuni cu niște terenuri din astea lăsate pînă atunci în pace ca nefiind bune de ceva. Le-au arat, le-au îngrășat și au început a le da pe brazdă prin muncă. Ne-am făcut și noi socoteliile. Avem 80 de hectare în situație rea. Un cîmp, nu aiceva! Le-am spart, și conducerea cooperativei ni le-a dat nouă, la înția, spre... disciplinare. Și-am pornit la muncă. Toată iarna aceea am transportat gunoi, am săpat la santuri — 40 de kilometri — pentru a se scurge apa. „E în joc onoarea noastră” — așa ne spunea mereu tovarășul brigadier. Cum în să rămii de-o parte, să le conservi cînd știți că ochiul tuturor sint atîntii spre tine? Răsăritul soarelui ne găsea în capul locului, iar apusul tot de-acel îl priveam. Ne-aveam spor deloc la prăsit, iarba era ca peria. Dar am cîștigat pentru că eianului nostru tineresc i s-a suprapus experiența părinților și unchiilor noștri, a celor mai vîrstnici. Și de pe acest teren, cum îl vedeți, am stabilit recordul de pro-

ducție la sfeclă și la porumb. Saizeci de tone de sfeclă la hectar și mai mult de o jumătate de vagon de porumb, în boabe.

„Mîndria se citește pe fața tînărului cînd recomandă munca brigăzii din care face parte — mai bine de jumătate dintre cei ce poartă cu mîndrie cartușul roșu de membru al Uniunii Tineretului Comunist — subliniază ce este în stare omul să facă atunci cînd de partea lui are știința, mecanizarea (22 de tractoare lucrează la Mădăras), chimizarea și, mai ales, cînd știe că stăpîn deplin a ceea ce înfăptuiește este el.

„Dincoace am lucrat noi, cei dintr-a treia”. „Aici noi, cei dintr-a patra”. „Acolo noi, cei dintr-a doua”. Și în nici un glas nici o urmă de reținere dictată de existența unei inferiorități. Părea să fie fapt, la Mădăras această inferioritate nici nu există, virtul săgeții înfăptuind producția obținută de fiecare brigadă, de la un an la celălalt e orientat mereu în sus cu un avens considerabil asupra planificărilor. „Si în sus vrem să-l ținem mereu — au venit, ca o garanție vorbele președintelui. Pînă-n '70, gîndul nostru este ca medile să depășească „virturile” de acum. Prin plan ne-am angajat să ridicăm producția la 3.000 kilograme porumb și la 60.000 kilograme sfeclă de zahăr la hectar. De vom obține ceva în plus nu ne vom supăra, în minus însă în nici un caz! Fiecare dintre noi știe că de aici, din cîmp, sau din zootehnie se formează fondul salariilor noastre și tot de aici acumulăm forte pentru a ne dezvoltă cooperativa agricolă. Obținem producții, avem și noi în magazii, nu obținem... Șase milioane de lei cit am dat anul acesta ca retribuție la ziua-muncă, oricine își dă seama că însemnă ceva. Dar noi vrem să dăm zece sau douăsprezece. Și vom da!”

5 S-a împămîntenit la Mădăras o practică — înainte de a se întreprinde o acțiune, indiferent care ar fi ea, să se discute cu oamenii. „Cadrul organizat al discuțiilor, spunea tovarășul GHEORGHE CHIS, secretarul comitetului de partid pe cooperativă, nu numai că scoate la lumină aurul gândirii colective ce dă trînzire, dar se întărește răspunderea fiecărui și, în același timp, autoritatea celor ce îndrumă”. În primăvară s-a pus în discuția adunării generale pe cooperativă „cum să asigurăm și iarna utilizarea forței de muncă?” Și s-a aflat: construirea unei sere legumicole.

În citiva zînduri s-au adunat comunistii, mem-

este lucrul cel mai mult dorit de fiecare. Rezultatul nu se așteaptă oîna toamnă, ci, se urmărește, în fiecare zi, azi brigada X a prăsit mai mult și mai bine, a recoltat cu mai multă grijă; echipa sau brigada în care lucrez eu se află pe locul Y.

O întimplare.

În primăvară, în țarlaus „Cleje” porumbul, pezece hectare, pare să fie compromis. Nu se luaseră suficiente măsuri pentru drenarea excesului de apă. Trebuia reînșămîntată suprafața. Era însă 10 iunie! Atunci, în numele tinerilor din brigadă, tovarășul Chis a venit la conducere cu propunerea să nu fie refăcută lucrarea, că au s-o scoată ei la capăt. S-a lucrat trei zile fără întrerupere la săgrea canalelor de drenare a excesului de apă. După cîteva zile cultura și-a revenit. Re-compensa efortului? 7.000 kilograme stiuleți la hectar.

„Pentru a ajunge unde ne-am propus, de muncă și pasiune este nevoie. Și noi cu pasiune vom munci. Garantăm noi că așa va fi”. În numele tuturor garantează GHEORGHE MAGHIOROSI, omul cu renume pentru hărnicia lui, cel care în fiecare an primește răsplata a 300—350 zile-muncă.

3 mai mult ca oriunde, perspectiva cooperativei agricole e legată de apă. Pe sapte-opt sute de hectare otrăvite, iar pe celelalte ar fi ca un tonic. „Apa ne preocupă, spunea cu hotărîre TEODOR POP. Pînă acum mai mult ea a ieșit victorioasă pentru că noi nu eram prea bine pregătiți. Dar nu mai oîna acum, pentru că tot mai mult în minte ni se conturează magistralele de care vor lucra așpersoarele. Ni le-a descris tovarășul inginer. Le-am învățat pregătindu-ne și croum chiar prin mijlocul mlaștinilor, de-a dreptul prin țarlausle noastre pe care vor crește mai mari eucuruzii și grîul, sfeclă de zahăr.

Am văzut în acest an ce însemnă să supui apa. Am irizat doar o sută de hectare și am îndepărtat pe cea care bătea tot de pe atînea. Producție dublă am obținut. Și stanei de ce am lăsa în dar pămîntului ceea ce putem să-i cîștigăm?”

Pe o mie de hectare se întinde acum șantierul „pentru și împotriva apei” — cum îl de-

scrie în consiliul de conducere, cel mai de ispravă oameni din comună și, împreună cu specialiștii, au întors pe toate părțile lucrurile. Cu calcule s-au încercat sute de coale. Desubt s-a scris însă: e rentabil, o realizăm. Și la Mădăras a început construcția serei, proiectată pe șase hectare. Mai devreme de cum se prevăzuse, două hectare produc acum prima recoltă de roșii, zilnic pornesc de la sera cooperativei agricole din Mădăras între cinci și zece mii kilograme de roșii. „Hectarul și un milion jumătate de lei venituri acesta ne e gîndul”, spune comunistul ALEXANDRU VARGA — responsabil serei.

„Pentru aceasta, investim muncă, a intrat în discuție VICTORIA TAȘNADE — secretara organizației U.T.C. Aici nu e glumă. Neantîna se plătește scump. Fiți atenți: cînd săpăm, dacă atîngem cu săpata o plantă și o tăiem — pierdem patruzeci — cincizeci de lei; cînd recoltăm, dacă nu rupem roșia cu codiță prețului pe kilogram scade cu 2 lei (din substanțele acumulate în codiță roșia continuă încă să se hrănească, existîndă el împiedicînd deshidratarea fructului, contribuind la păstrarea prospețimii un timp mai îndelungat... Aici e muncă mereu încordată, mișaloasă.”

6 Știința, cunoașterea dau puteri înzestrate omului — spunea sfîtos tovarășul Ion Hașasi — de 16 ani îngrîștor la vișet, iată-mă pe mine, păi, de nu-l ascultam pe tovarășul inginer Boleac, de nu citeam cite e broșurică, cite un articol din ziar sau din revistă reușeam eu ca în saisprezece ani să dau aproape o sută de vaci pe producție și nu de oricare ci ca mîntuiri la corp și cu producții de două și trei mii de litri de lapte pe an? Nu puteam eu imi dau seama! Sau ceilalți de la cîmp, de ne se așezau și pe învățătură să aște cum e și îngrășămîntele, cu masinile, cu grîul și cu porumbul așa nou, mai darnic, făceau ceva? Sau cu sera aia, cu frigarea? Fără să citească nimeni nu face nimic! Că de

numesc localnici unde cei peste o sută de ute-cisti, toți membrii cooperativei agricole își măsoră zilnic forțele în metri de canale amenajate, în terasamente. Alți aproape cincizeci de kilometri de canale produse de care vor fi săpați și tot cam alțiia pentru irigare. Aproape o jumătate de milion metri cubi de pămînt vor fi dislocați pentru a se putea mulge pămîntului ceea ce s-a hotărît ca să se adune în hambarele cooperativei agricole, în magazinele cooperativelor. Munca din iarna aceasta este prinsă în planurile de producție ce se vor întocmi de aici în colo cu o contribuție anuală de peste două milioane de lei.

„Dar realizările de acum li se vor mai adăga înfăptuirile din anul următor, din celălalt și din următorul a revenit în discuție Teodor Pop, '70, spun eu ne va răsi cu mai bine de jumătate din suprafața cooperativei agricole teșuta cu canale pe care va curge apa în ambele sensuri, după nevoie. Și, valsea reasuscă în fiecare picătură e vom obliga

oile și porcii erau o nimica toată. Și uități acum, grajdurile au instalat de apă și lumină electrică în ele, sint canalizate, sint echipate cu instalații de mulș automat, avem animale de rasă și pe care le înțrilesc oameni cu dragoste și pasiune pentru meseria lor, mereu „înșelăți” pentru un litru de lapte obținut în plus. Foarte mulți dintre ei sint tineri, au fost recomandați de organizația U.T.C. Sint tineri dar au realizări bune, care te fac să-ți ridici pîlăria în fața lor. Numai așa am reușit ca în zece luni și jumătate de la ferma de vaci să vindem patruzeci de vagoane de lapte, iar din tot sectorul zootehnic, să livrăm peste saizeci de vagoane de produse”.

4 Dar zootehnia — si-a reluat tovarășul Maghiar sirul vorbelor — zootehnia credeti că de la încenut a contribuit ca și azi la veniturile cooperativei agricole? Renumele de bun gospodar, de crescător vestit de animale echivala la noi cu producții de o mie — o mie două sute de litri de lapte. Ca număr,

„Gramul de lapte e temelia producțiilor — a intervenit Dumitru Ișoi. Îi cîștigi în fiecare zi, în final te poți mîndri cu ceva; îl pierzi, adio, niciodată nu-l mai poți obține. Și de cîtiva ani încoace noi am început a ataca gramul! Nu în alt fel, ci cu grija dată furajării, cu adăpatul la timp, cu introducerea mulșului de trei ori pe zi la vacile cu producții mai mari, cu mulșul mecanic și cu multe alte lucruri ce sînt de experiența anilor. Și mai e ceva, la noi experiența înaintată în zootehnie circula: nu sint acceptate diferențele — frunțași și codăși. De cînd lucrăm în ferme, cei mai mulți de la înfîntarea acestora, am învățat că gramul de lapte e as-cuns în fiecare miscare a noastră, a îngrîșitorilor, în tot ce facem noi pentru selecție, pentru respectarea programului, a rațiilor...”

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

„Pentru a ajunge unde ne-am propus, de muncă și pasiune este nevoie. Și noi cu pasiune vom munci. Garantăm noi că așa va fi”. În numele tuturor garantează GHEORGHE MAGHIOROSI, omul cu renume pentru hărnicia lui, cel care în fiecare an primește răsplata a 300—350 zile-muncă.

„Pentru a ajunge unde ne-am propus, de muncă și pasiune este nevoie. Și noi cu pasiune vom munci. Garantăm noi că așa va fi”. În numele tuturor garantează GHEORGHE MAGHIOROSI, omul cu renume pentru hărnicia lui, cel care în fiecare an primește răsplata a 300—350 zile-muncă.

„Gramul de lapte e temelia producțiilor — a intervenit Dumitru Ișoi. Îi cîștigi în fiecare zi, în final te poți mîndri cu ceva; îl pierzi, adio, niciodată nu-l mai poți obține. Și de cîtiva ani încoace noi am început a ataca gramul! Nu în alt fel, ci cu grija dată furajării, cu adăpatul la timp, cu introducerea mulșului de trei ori pe zi la vacile cu producții mai mari, cu mulșul mecanic și cu multe alte lucruri ce sînt de experiența anilor. Și mai e ceva, la noi experiența înaintată în zootehnie circula: nu sint acceptate diferențele — frunțași și codăși. De cînd lucrăm în ferme, cei mai mulți de la înfîntarea acestora, am învățat că gramul de lapte e as-cuns în fiecare miscare a noastră, a îngrîșitorilor, în tot ce facem noi pentru selecție, pentru respectarea programului, a rațiilor...”

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

„Gramul de lapte e temelia producțiilor — a intervenit Dumitru Ișoi. Îi cîștigi în fiecare zi, în final te poți mîndri cu ceva; îl pierzi, adio, niciodată nu-l mai poți obține. Și de cîtiva ani încoace noi am început a ataca gramul! Nu în alt fel, ci cu grija dată furajării, cu adăpatul la timp, cu introducerea mulșului de trei ori pe zi la vacile cu producții mai mari, cu mulșul mecanic și cu multe alte lucruri ce sînt de experiența anilor. Și mai e ceva, la noi experiența înaintată în zootehnie circula: nu sint acceptate diferențele — frunțași și codăși. De cînd lucrăm în ferme, cei mai mulți de la înfîntarea acestora, am învățat că gramul de lapte e as-cuns în fiecare miscare a noastră, a îngrîșitorilor, în tot ce facem noi pentru selecție, pentru respectarea programului, a rațiilor...”

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

„Gramul de lapte e temelia producțiilor — a intervenit Dumitru Ișoi. Îi cîștigi în fiecare zi, în final te poți mîndri cu ceva; îl pierzi, adio, niciodată nu-l mai poți obține. Și de cîtiva ani încoace noi am început a ataca gramul! Nu în alt fel, ci cu grija dată furajării, cu adăpatul la timp, cu introducerea mulșului de trei ori pe zi la vacile cu producții mai mari, cu mulșul mecanic și cu multe alte lucruri ce sînt de experiența anilor. Și mai e ceva, la noi experiența înaintată în zootehnie circula: nu sint acceptate diferențele — frunțași și codăși. De cînd lucrăm în ferme, cei mai mulți de la înfîntarea acestora, am învățat că gramul de lapte e as-cuns în fiecare miscare a noastră, a îngrîșitorilor, în tot ce facem noi pentru selecție, pentru respectarea programului, a rațiilor...”

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

„Gramul de lapte e temelia producțiilor — a intervenit Dumitru Ișoi. Îi cîștigi în fiecare zi, în final te poți mîndri cu ceva; îl pierzi, adio, niciodată nu-l mai poți obține. Și de cîtiva ani încoace noi am început a ataca gramul! Nu în alt fel, ci cu grija dată furajării, cu adăpatul la timp, cu introducerea mulșului de trei ori pe zi la vacile cu producții mai mari, cu mulșul mecanic și cu multe alte lucruri ce sînt de experiența anilor. Și mai e ceva, la noi experiența înaintată în zootehnie circula: nu sint acceptate diferențele — frunțași și codăși. De cînd lucrăm în ferme, cei mai mulți de la înfîntarea acestora, am învățat că gramul de lapte e as-cuns în fiecare miscare a noastră, a îngrîșitorilor, în tot ce facem noi pentru selecție, pentru respectarea programului, a rațiilor...”

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, uteciștii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nuta, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și ceilalți la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbea tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

Sorimă, Canotaj, Baschet, Box, **MARTI** Oină, Șah, Popice, Ciclism, Polo, Tenis, Natație, Box, Tir, Șah, Fotbal, Handbal, Volei,

SPORT

Concursul internațional de patinaj artistic

CALIGRAFII PE

GHEAȚĂ

Nu mai zimbetui și spune totul...

Desfășurat pe patinoarul „23 August” din Capitală, concursul internațional de patinaj artistic a constituit un bun prilej de verificare a valorii sportivilor noștri în compania unor adversari bine pregătiți. Pe parcursul celor două zile, în care s-au executat figuri obligatorii și liber alese, doar tineretea noastră reprezentată au reușit să mențină contactul cu protagoniștii în treceri. Vădind multă siguranță în sărituri, campioana noastră Elena Moș a realizat un meritoriu loc II. Micuța Bătrăneanu, în special după zisa a II-a când a executat o suită de figuri dificile, a urcat până la locul patru. În schimb nivelul ecoluțiilor băieților noștri (Nicolaie Belu și Marcel Comanici) este încă departe de cel arătat de cîștigători. Ei au prezentat unele figuri netratate încă, ceea ce atestă o medicină îngrijorătoare, mai ales că din plătura celor ce secondează pe cei doi ni-meni nu „promite” ceva.

Linia de trei sterturi deschisă spectaculos, va intra în acțiune

Fotografiile paginii: VIOREL RABA

Avantaj pentru retur

Placina acoperită de la Floreasca a fost, duminică seara, arena unei aprige desfășurări de forțe. Pe apă, dar mai ales pe sub apă, o „coridă” în toată legea. Echipele de polo, Dinamo București și Pro-Recco-Genova, în speță aproape reprezentativele celor două țări, România și Italia, toate cele 20 de minute de joc efectiv, au fost într-o înfuriată înclătăre. Au învins, cu 4-2, dinamoviștii care au dovedit multă clarviziune în acțiunile ofensive, precizie în pase și în șuturile pe poartă și un plus de subtilitate. Prețurile conducerii de către băieții noștri și majorarea scorului, apărarea fermă la om, a pus paroc benzina pe foc. Mai impulsivi și înfrășibili genovizii văzându-se „bătuiți” defașat — și ce scump veniseră ei să-și vindă pielea la București! — au protestat cu exagerată vehemență și fără motive plauzibile la deciziile arbitrului jucătorului italian Pizzo, căpitanul echipei, s-a lăsat pur și simplu din peni. La figurat, vorbind, pentru că la propriu ei a țesut din bază la al treilea gol al echipei noastre, să se certe cu arbitrul lipind în gura mare „niente gol” iar la sfârșit, n-a fost chip să fie oprit să nu a-jungă și să bătă cu pumnul în masa înfrunții.

Debutul dinamoviștilor în turneul final al „C.C.E.” la polo este de bun augur. Pentru prima oară într-o asemenea finală sperăm că și la meciul retur — 4 decembrie la Genova — vor avea o comportare conștientă. Zahar, Mărculescu, Frâșbi, portarul, și ceilalți se vor arăta și pe „teren neutru”, alintem siguri, la fel de ambițioși și hotărâți ca și acum.

C. VASILE

● Să nu ne lăudăm numai cu ceea ce am moștenit ● „Băboacă” nu știu să zboare ● Pregătirea sportivă și educația — surori gemene ● Două criterii la baza alocării studenților sportivi: învățătura și performanța

La un an de la emiterea unei hotărâri ce privește îmbunătățirea organizării și desfășurării activității sportive studențești, am considerat că este bine să relatăm cîte ceva în legătură cu modul în care sînt traduse în viață aceste măsuri.

Ce revirement s-a produs în această perioadă în activitatea tinerelor cluburi studențești? Ce eficiență au avut măsurile abordate în dezvoltarea activității sportive de masă și de performanță în instituțiile de învățămînt superior? Iată cîteva din întrebările care au determinat vizita noastră la clubul sportiv „Universitatea” din București. Pentru aceasta, cum e și firesc, am recurs la argumentele oferite de „teren” sau, mai exact, de realitate.

O succintă trecere în revistă a succeselor înregistrate dină în prezent, de către sportivii clubului, ne-ar putea permite ca prin referiri la ceea ce era planificat să se realizeze, să desprindem și unele concluzii direcționare pentru activitatea de viitor. Iată cîteva „puncte tari” ale clubului: titlul național la șah (Fl. Gheorghiu), trei componenți în echipa participantă la Universiada de șah, locul III la handbal masculin și IV la feminin (la încheierea turului), 11 handbaliști selecționați în loturile de tineret și seniori, două titluri de campioni republicani de seniori și trei de juniori la canotaj. Fără a minimaliza aceste rezultate, arătam totuși că ele sînt „moștenite” de la vechiul club „Știința”, ale cărui secții de șah, handbal și canotaj, au fost transferate la „Universitatea”.

Valoroasă însă, analizind starea de fapt actuală, este preocuparea deosebită față de categoria sportivilor de perspectivă. Astfel, în campionatul divizionar seria studențească activează șase echipe (volei, baschet, handbal, masculin și feminin), o echipă de gimnaste și 9 alții toți de categoria a II-a. Munca de formare a viitorilor performeri a început bine: pe primul plan stă pregătirea de perspectivă.

Să nu pierdem însă din vedere esențialul: principala direcție a activității cluburilor studențești rămîne atragerea marilor mase de studenți la practica organizată și continuă a exercițiilor fizice și sportului. Tabloul acestei activități ne apare, după cele constatate la fața locului, cu destul de multe scăderi legate în egală măsură de numărul celor ce frecventează bazele sportive cît și de calitatea organizării întrecerilor, care mai ales de existența mult prea sporadică în programul unor facultăți a concursurilor sportive la diferite discipline.

Calendarul sportiv al competițiilor interfacultăți este înlocuit pe 12 ramuri, avînd incluse cîteva cupe și concursuri tradiționale. Cupa anilor I inter-

si care i-au învățat prea mult în puful „admirabil”. Trecerea de la competițiile interfacultăți la competiții republicane oficiale (handbal fete și băieți seria III) să fie oare prilej pentru astfel de manifestări în loc de a consemna o lătarire a spiritului de echipă, de dezvoltare a dragostei pentru culoare tinărului club? E adevărat s-au luat unele măsuri administrative. Dar acestea nu înlocuiesc și nu pot amănate forme concrete ale muncii educative ca organizarea unor discursuri pe teme ce profilează etic al sportivului, at-

bligați profesionalismul etic al jocului periculos al favorizării unor interese. Iată însă și alte „curiozități” constatate: sînt studenți care au activat în alte cluburi (Dan Marin — handbal sau Mariana Păscu — volei) cărora federațiile primelor categorii. Acestea deși există o hotărîre a Comitetului General U.C.F.S. referitoare la îmbunătățirea activității sportive studențești. Nu înțelegem însă importanța și a căderii coborîșii la nivelul de rezolvare a problemelor administrative. Clubul întințat diferință, cu direcție necesară asupra activității sportive din partea serviciilor administrative. Acesta consideră, opoziționist, că astfel de servicii sînt membrii comitetului clubului sau categoriei de educație fizică. Numai datorită unui astfel de stil de muncă se poate explica de ce marea masă sportivă este încă pregătită și necoerentă față de valorarea alocății. Sigur că o parte din deficiențe se datoresc în bună măsură, condițiilor clubului care, fie că se „degrădă” în persoana lui G. Popescu sau G. Vasile — discreditați pe lista Uniunii Asociațiilor Studenților de muncă educativă — fie că ajută prea puțin pe secretarul clubului Florin Moraru care caută să se înmăntă în „12 scriși” și se zbate să rezolve crucea problemei de anul școlar.

Am vizitat și două școli sportive și jdo unde profesoralul Ionel Rădulescu sau antrenorul Frankie Nirmescu desfășoară o activitate deosebită prin grija și preocuparea de a ridica nivelul talentelor din rîndul copiilor. Am vrea să vorbim în această temă și despre alte secții. Sîntem convinși că la „Universitatea” există depline posibilități de dezvoltare, în continuare, la toți nivelii și în conformitate cu prevederile, a activității sportive studențești de masă și de performanță. În următorii ani vom vorbi poate despre acest club ca despre o fortăreață a sportului studențesc. Dar trebuie, pentru aceasta, pornit mai serios, cu mai multă răspundere și hotărîre, la treabă.

VIOREL RABA

CÎȚI DIN 10 000 FAC SPORT?

exemplu, ceea ce cuprindem marii mase de studenți la o activitate sportivă organizată continuă. Nu mai vorbim că aceleși organ conducători desfășoară o slabă activitate în domeniul muncii educative a sportivilor clubului. Și cînd ne referim la aspectele ce vădăm o insuficiență muncii educative, ne gîndim bunăoară la studenți ca Velicu Răduț (Istorie), Traian Giușu (Fizioterapie), Despina Ursău (Română) și alții, care pe terenul de sport ca și în viața de toate zilele, imprumută, destul de suferințos, cele furmuri de vedetă, sînt nedisciplinați și, în egală măsură, le lipsește în confruntări spirituale de dăruire, pentru echipă, pentru culoare clubului. De ce toate acestea? Fără să cred sportiv de neînlocuit. Este și o lipsă a colecționar de studenți în care ei nucesc

semanatul față de învățarea unde se realizează ca un de comportare în societate, ar trebui incluse în preocupările conducătorilor clubului.

La „Universitatea”, numărul sportivilor care beneficiază de alocarea de hrană se ridică la 150. Dar este acum momentul să relevăm că această învenenată muncă periclită unele particularități — și nu numai la clubul despre care vorbim — care nu duc în nici un caz la stimularea activității sportive. Alocarea acestei alocății nu este condițională și de rezultatele obținute în pregătirea profesională, dar care cauză unui sportiv banii care nu sînt stimulați în nici un restanțieri s-au repetat oarecîr cu usurință „adipos” pe terenul de sport atunci cînd bursa nu se poate obține pentru eforturi la învățatură. De aceea sugerăm condiționarea acordării alocăției de hrană de unele o-

și lînsat de meșteri după toate regulile, dar nelăsate, de asemenea, după toate regulile „neglijenței”. Uteciștii din școlă trec zilnic de lîngă acest teren fără să se gîndească o clipă că ei sînt de fapt cei chemați să inițieze acțiunea de reamenajare a acesteia. Direcția școlii, consecvent în îndre-

felului ciudat în care privec oare de educație fizică, care mai are și astăzi, și din păcate în destule școli, soarta cenușei din poveste... — Absolut necesară, ne-a răspuns tovarășul Constantin Luca, directorul adjunct al liceului. Și am avut-o, dar a fost transformată în dormitor (12).

In ceea ce ne privește, sugerăm organelor locale să descopere toate aceste cazuri — ilegaliți de fapt — rezolvării lor operative acordîndu-le-se toată atenția, iar sălilor, terenurilor de sport să li se dea destinația cuvenită pentru a servi scopulul înscris, pentru care au fost făcute.

„La Săliște clasa a VII-a condusă de profesoara Olga Oancea, efectuează alergări pe distanțe... scurte. Nu așa ceva prevede programa, dar n-au înțeles stadioul este împinzit de tractoarele G.A.S. din comună. De ce nu intervină tovar. Nicolae Pustea, președintele statului popular comunal? Simplități nu-l place sportul. A mai fost criticat pentru asta, dar fără efect. La începutul anului școlar, Ministerul Invățămîntului repetă instrucțiunile cu privire la amenajarea și construirea bazelor sportive școlare. În aceste

instrucțiuni se specifică categoric că fiecare școală este obligată să aibă o bază sportivă proprie, care în permanență să fie bine gospodărită. Asemenea instrucțiuni menite să asigure elevilor condiții pentru desfășurarea unei educații fizice pentru practicarea sportului sînt neglijate în unele școli fără ca ministrul să intervină. Răspunzătoare sînt, în asemenea situații, și staturile populare. Răspundere pe această linie au însă și organizațiile U.T.C. Ele ar putea să vină în întîmpinarea îndemnării unor asemenea țevitrate. De ce nu inițiază acțiuni de muncă patriotică pentru amenajarea și gospodărirea bazelor sportive? Ori de cîte ori au fost mobilizați utilizatorii în acțiunile de muncă patriotică s-au dovedit tineri harnici, gospodăriți precumpriți și ori cînd ar putea din nou să dovedească din plin.

VASILE RANGA

ROMÂNIA — FRANȚA: 3-9 (3-3)

Ultima întîlnire dintre XV-le române și cele franceze a dat, după cum se știe, cîștig de două echipe franceze cu 6-3, scor mult prea sever față de aspectul și condițiile în care s-a disputat meciul.

Într-o primă fază a jocului, francezii au reușit să realizeze două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre. Dar, după ce am avut ocazia să jucăm la egalitate, francezii au reușit să realizeze încă două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre.

Într-o primă fază a jocului, francezii au reușit să realizeze două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre. Dar, după ce am avut ocazia să jucăm la egalitate, francezii au reușit să realizeze încă două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre.

Într-o primă fază a jocului, francezii au reușit să realizeze două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre. Dar, după ce am avut ocazia să jucăm la egalitate, francezii au reușit să realizeze încă două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre.

Într-o primă fază a jocului, francezii au reușit să realizeze două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre. Dar, după ce am avut ocazia să jucăm la egalitate, francezii au reușit să realizeze încă două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre.

Într-o primă fază a jocului, francezii au reușit să realizeze două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre. Dar, după ce am avut ocazia să jucăm la egalitate, francezii au reușit să realizeze încă două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre.

RUGBI

Într-o primă fază a jocului, francezii au reușit să realizeze două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre. Dar, după ce am avut ocazia să jucăm la egalitate, francezii au reușit să realizeze încă două încercări succesive, ceea ce a pus în discuție șansele noastre.

SCURTE ȘTIRI ● SCURTE ȘTIRI

● Nouități din atletism

● Jocuri spectaculoase

● Ultima etapă la fotbal

După cum s-a mai anunțat la Istanbul au avut loc zilele trecute lucrările comitetului european de pe lîngă Federația internațională de atletism. În cadrul acestui comitet s-a discutat și anulul 1967 pe lista celor mai importante competiții au fost incluse și campionatele internaționale ale țării noastre, care vor avea loc la București în zilele de 10 și 11 iunie. Echipa feminină a României va întîlni la 20 august la Amsterdam echipa Olandei, iar selecționatele masculine și feminine ale țării noastre vor susține un meci cu echipa Bulgariei la Sofia (23-24 iunie). Jocurile Balcanice, care vor avea loc la Istanbul sînt programate între 29 septembrie și 4 octombrie. Sportivii români vor participa la Criteriul european pe teren acoperit din martie de la Praga și la Cupa Europei (masculin și feminin).

Duminică seara au luat sfîrșit pe patinoarul artificial „23 August” întrecerile turului doi al campionatului republican de hochei pe gheață. Iată rezultatele înregistrate: Steaua—Dinamo 3-3 (2-1, 0-1, 1-1); Voinea Miercurea Ciuc—Tramva Odorhei 11-2 (4-0, 2-0, 5-2); Agronomia—Cluj—Politehnica București 8-2 (0-0, 5-0, 3-2).

În clasament conduce Steaua cu 19 puncte urmată de Dinamo cu 14 puncte și Voinea Miercurea Ciuc cu 13 puncte. Astăzi de la ora 18.30 pe patinoarul artificial din parcul „23 August” are loc meciul internațional de hochei pe gheață dintre selecționata orașului București și formația sovietică Torpedo Minsk, care activează în prima categorie a campionatului internațional.

Stafiile noastre de radio vor transmite aspecte de la aceste întîlniri cu începere din jurul orei 13.55 pe programul 1. Amatori de fotbal vor putea urmări pe micul ecran cele două jocuri programate în Capitală. (Agerpres)

ORA DE EDUCAȚIE FIZICĂ

CINE SĂ GOSPODĂREASCĂ PROPRIA CASĂ?

Instanță, o problemă care ține de simțul gospodăresc al elevilor, profesorilor și conducătorii fiecărei școli în parte.

Azi nu mai mîră pe nimeni în Cluj, că elevii liceului „Adv.Sincal” au practicat sportul, că la ora de educație fizică prezenta este de sută la sută. Secretul? Liceul dispune de două săli de gimnastică, o magazie bine aprovizionată cu materiale sportive iar în curtea școlii există un teren de sport unde se poate practica voleiul, handbalul, atletismul. Terenul a fost amenajat de către elevii și tot de ei este întreținut în cele mai bune condiții.

Există încă destule școli care nu dispun nici la ora actuală de o bază sportivă proprie. În consecință elevii nu au posibilitatea să practice disciplinele sportive prelerate iar ora de educație fizică se desfășoară în condiții necorespunzătoare. De fiecare dată în recreație, cînd priveam pe fereaștră școlii din comuna Mîndra, raionul Făgăraș, elevii sînt convinși că aici s-ar putea amenaja cea mai frumoasă bază sportivă din comună. Dar nu-i de a ceeași părere și conducerea școlii.

— Ar fi prea multă gălăgie — iată argumentul suprem al tovarășului director, și în consecință s-a hotărît ca sportul să se facă dincolo de școală. Într-o curie părgănită. În semn de recunoaștere a bazei sportive se mai află acolo, în curtea părgănită, stilpii unui fost teren de volei. Există de asemenea un portic de gimnastică executat

și lînsat de meșteri după toate regulile, dar nelăsate, de asemenea, după toate regulile „neglijenței”. Uteciștii din școlă trec zilnic de lîngă acest teren fără să se gîndească o clipă că ei sînt de fapt cei chemați să inițieze acțiunea de reamenajare a acesteia. Direcția școlii, consecvent în îndre-

felului ciudat în care privec oare de educație fizică, care mai are și astăzi, și din păcate în destule școli, soarta cenușei din poveste... — Absolut necesară, ne-a răspuns tovarășul Constantin Luca, directorul adjunct al liceului. Și am avut-o, dar a fost transformată în dormitor (12).

In ceea ce ne privește, sugerăm organelor locale să descopere toate aceste cazuri — ilegaliți de fapt — rezolvării lor operative acordîndu-le-se toată atenția, iar sălilor, terenurilor de sport să li se dea destinația cuvenită pentru a servi scopulul înscris, pentru care au fost făcute.

„La Săliște clasa a VII-a condusă de profesoara Olga Oancea, efectuează alergări pe distanțe... scurte. Nu așa ceva prevede programa, dar n-au înțeles stadioul este împinzit de tractoarele G.A.S. din comună. De ce nu intervină tovar. Nicolae Pustea, președintele statului popular comunal? Simplități nu-l place sportul. A mai fost criticat pentru asta, dar fără efect. La începutul anului școlar, Ministerul Invățămîntului repetă instrucțiunile cu privire la amenajarea și construirea bazelor sportive școlare. În aceste

instrucțiuni se specifică categoric că fiecare școală este obligată să aibă o bază sportivă proprie, care în permanență să fie bine gospodărită. Asemenea instrucțiuni menite să asigure elevilor condiții pentru desfășurarea unei educații fizice pentru practicarea sportului sînt neglijate în unele școli fără ca ministrul să intervină. Răspunzătoare sînt, în asemenea situații, și staturile populare. Răspundere pe această linie au însă și organizațiile U.T.C. Ele ar putea să vină în întîmpinarea îndemnării unor asemenea țevitrate. De ce nu inițiază acțiuni de muncă patriotică pentru amenajarea și gospodărirea bazelor sportive? Ori de cîte ori au fost mobilizați utilizatorii în acțiunile de muncă patriotică s-au dovedit tineri harnici, gospodăriți precumpriți și ori cînd ar putea din nou să dovedească din plin.

VASILE RANGA

● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
repo ● Știri inter
viuri reportaje ● Știri
interviuri reportaje ● Știri

În această săptămână comentariile noastre sînt consacrate controversatului „Dosar Dallas” și dificultăților C.E.C.O.

UN DOSAR CONTROVERSAT

Cine a tras? De ce a tras? În săptămîna care a trecut și care a marcat împlinirea a trei ani de la asasinarea lui John F. Kennedy, aceste întrebări — ca și multe altele — au fost reluate cu o frecvență și insistență deosebită în paginile unor influente ziare americane, în declarațiile unor personalități politice.

Răspunsurile date de comisia oficială de anchetă condusă de Earl Warren au fost întimpinate, din capul locului, după cum se știe, cu o doză masivă de neîncredere de numeroși oameni politici, juriști, zeriști care, pe baza unor cercetări proprii au ajuns la concluzii parțial sau total diferite de cele ale comisiei. Numai în ultimele șase luni au fost publicate 36 cărți sau articole care critică raportul Warren. Voluminosul dosar de 26 de volume al comisiei Warren indică drept asasin pe Lee Oswald care ar fi acționat de unul singur ca un „decreierat solitar”. Criticile raportului se ridică în unanimitate împotriva acestui punct de vedere, susținînd că el este infirmat de documente și depoziii trecute sub tăcere de comisia oficială. Obiecțiile se referă nu numai la persoana asasinului, ci și la cauzele crimei. O bună parte din populația S.U.A. și-a lasat în aceste obiecții. Pe lângă sondajele de opinie publică, două treimi din americani cred că raportul Warren nu reflectă integral adevărul.

dosarului ar avea girul unor cerceri din partidul democrat care sînt nemulțumite de politica actuală a administrației și care au găsit în regresul accentuat al partidului la recenta consultare electorală, un argument în plus.

Se remarcă, pe de altă parte, insistența cu care unele cerceri influente din capitala americană se străduiesc ca lucrurile să nu evolueze pînă la re deschiderea anchetei. Acești John Connally, guvernator al statului Texas, care, într-un interviu publicat în săptămînalul LIFE, cerea re deschiderea anchetei, a declarat, miercuri, că, deși el nu este de acord cu raportul comisiei Warren privind glonțele care l-a rănit, aprobă totuși concluziile la care s-a ajuns și nu vede utilă o nouă anchetă. Cerețile privind crearea unei comisii a Congresului, care ar fi chemată să restabilească adevărul dacă a existat un singur asasin sau este vorba de un complot au fost respinse de mai mulți membri ai Comisiei Warren precum și de liderii celor două partide, democrat și republican, al Congresului.

La întrebările lăsate deschise de ancheta Warren trebuie, pare-se, adăugată întrebarea: va rămîne actualul „dosar Dallas” închis?

EM. RUCĂR

Pe 77 de case — aceeași inscripție

PIȚEȘTI (de la corespondentul nostru) Cimpulungul i-a primit din toldeana pe oaspeți cu liniștea sa odihnită dar în ultima vreme și cu strălucite exemple de curaj și eroism. Hărnicii cetățeni au făcut din orașul lor o adevărată bijuterie. Și dacă mai întoaldeauna a fost frunțată pe regiune pentru înrumusețate, mai recent menținea pe țară, orașul dintre dealuri înalte, aproape de munte, vrea să ră-

mină și pe mai departe pe primărie locuri. Nu de mult, trecînd pe străzile încărcate cu mireasma de toamnă a frunzelor de castani mi-a trezit curiozitatea o casă ce avea aplicată pe ea o tablă cu inscripția „gospodăria frunțată în trecerea patriotică”. Aceași inscripție indică în oraș 77 asemenea gospodării model. Pentru buna gospodărire a caselor

Prima etapă a concursului „DIALOG FĂRĂ DISTANȚĂ” s-a încheiat duminică cu intrarea dintre artiștii amatori ai raioanelor Lenin și 1 Mai. Dansatorii din fotografie au adăugat puncte valoroase raionului Lenin, câștigător al acestei întreceri

WARLOCK — cinemascop — rulează la Patria (orele 9, 12, 15, 18, 21); Gloria (orele 10,30, 13,30, 16, 19,30, 22); București (orele 8,30, 11, 13,30, 16, 18,30, 21); Arta (orele 8,45, 11, 13,15, 15,45, 18,15, 20,45).
MINUNATA ANGELICA — cinemascop — rulează la Republica (orele 8,15, 10,15, 12,30, 14,45, 17); Festival (orele 9, 11,15, 13,30, 15,30, 21); Feroviar (orele 9, 10,30, 13, 15,30, 18, 20,30); Bucegi (orele 9, 11,30, 14, 16,30, 19, 21,30); Gloria (orele 9, 11,15, 13,30, 15,45, 18,15, 20,30); Melodia (orele 8,45, 11, 13,30, 16, 18,30, 21); Flamura (orele 9, 11,15, 13,30, 15, 18,15, 20,30); Floarea (orele 10, 12,30, 15, 17,30, 20).
PORUMBUL DE ARGILĂ — rulează la Luceafărul (orele 10, 12, 14, 16, 18,15, 20,45).
POVESTEA PROȘTIEI MELE — O NOAPTE DE VIS — rulează la Capitala (orele 8,30, 11, 13,30, 16, 18,30, 21); Miroslava (orele 9, 12, 15, 18, 20,30).
FERTILĂ AUTOBOBILĂ — rulează la Lumina (orele 8,45, 11, 13,15, 15,45, 18,15, 20,45).
WEEK-END LA ZUDDOOTE — cinemascop — rulează la Victorie (orele 9, 11,45, 15, 17,45, 20,30); Crivița (orele 9, 11,45, 15, 17,45, 20,30); Tomia (orele 9, 11,15, 13,30, 16, 18,30, 20,45).
INVĂȚĂTORUL — rulează la Central.
CINELE DIN BASKERVILLE — rulează la Doina (orele 11,30, 13,45, 16, 18,15, 20,30).
SĂLBĂTICI DE PE RUL MORTII — ȘTIINȚA ȘI TEHNICA nr. 19 — RAPSODIA UNGARĂ — rulează la Timpani Noi (orele 9-21 în continuare).

Scena cu 1 000 000 de artiști

(Urmare din pag. 1)
tar-comunale și inter-cooperative, pe sistemul tur-retur, adică fiecare formație infiltrîndu-se de două ori în concurs (acasă și în deplasare) cu aceeași formație și în fața aceluiași juriu. Formațiile participante la această fază care se întinde între 1 ianuarie — 31 martie sînt obligate să mai prezinte încă 4-5 spectacole în afara celor de concurs.
Formațiile promovate de la o fază de concurs la alta sînt obligate să prezinte între aceste faze — 1-2 spectacole lunar, în afara celor de concurs.
Regulamentul recomandă îmbogățirea repertoriului cu lucrări literar-muzicale, patriotice și revoluționare, inspirate din trecutul de luptă al poporului nostru pentru eliberarea națională și socială, precum, și lucrări inspirate din contemporaneitate, menite să cultive mîndria și dragostea față de patrie și partid. Lucrări din creația clasică românească și universală, precum și din tezaurul folcloric al poporului român și a naționalităților conculturate.
Pentru stimularea celor mai valoroase colective artistice și a celor mai buni instructori și interpreți, la faza finală regulamentul prevede un număr mai mare de premii, pentru toate genurile prevăzute în concurs. Pe lângă premiile ce vor fi acordate de C.C.S.A., U.G.S. și U.C.E.C.O.M., regulamentul mai prevede și un număr de premii speciale ce vor fi acordate din partea unor organizații instituții, și reviste centrale C.C. al U.T.C. va acordă Diploma de onoare celor mai bune formații din fiecare gen, participantă la faza finală, a cărei componentă o constituie în majoritatea tineretului De asemenea, C.C.S.A., U.G.S. și U.C.E.C.O.M. vor acordă cite o cupă însoțită de diplomă, regiunilor a căror formații s-au prezentat mai bine în concurs și la faza finală.

ACTUALITATEA

Intilnire cu cele 18 primăveri

BRAȘOV (de la corespondentul nostru). Pe agenda activităților pe care comitetul raional Mediaș al U.T.C. le organizează cu tinerii de 18 ani a fost înscrisă și intilnirea celor 180 de tineri membri ai organizației elevi, tineri, intelectuali din întreprinderile și instituțiile raionului Mediaș cu searașul Cornel Șandru, prim-secretar al Comitetului regional Brașov al U.T.C. Cu acest prilej li s-a vorbit amănunțit despre trecutul de luptă sub conducerea partidului, al organizațiilor revoluționare de tineri din patria noastră, despre perspectivele pe care statul nostru socialist le deschide tinerilor. Sala împodobită sărbătorice, în care s-a desfășurat intilnirea, s-a transformat apoi într-o sălișcă așeză a cântecelor. Cel 400 de tineri prezenți au înscris imnari despre patrie și partid, au recitat poezii din bogata tematică a liricii noastre.

CORESPONDENȚII REGIONALI TRANSMIT:

● Autosanitară antișoc ● Instalații moderne pentru uscarea porumbului
BRAȘOV (de la corespondentul nostru): Un grup de medici brașoveni, format din doctorii Petre Ionescu, Alexe Macedonschi, împreună cu inginerul Ion Bernat, a conceput și realizat o stație mobilă de reanimare dotată cu instalații și aparatură necesară pentru intervenții, reanimare, transfuzii, perfuzii, oprirea hemoragiilor. Stația permite astfel efectuarea de operații chirurgicale complicate chiar în timpul transportării către spital a cazurilor grave de la domiciliu sau locul de accidentare. Pe baza acestui prototip în atelierele stației de salvare din Brașov au fost construite deja primele 6 autosanitare antișoc urmînd ca numărul lor să sporească în viitor.

La 28 octombrie a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe ședința șasea a Comitetului Național pentru aplicarea Acordului de colaborare culturală și științifică între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria pe anul 1967-1968. Punctul principal al ședinței a fost acordarea de sarcini de lucru cercetătorilor științifici, cadrelor didactice, scriitorilor, compozitorilor, artiștilor, artiștilor plastici, organizarea de vizite ale reprezentanților și bugetar, colaborarea la proiectele cinematografice etc.
Din partea română la ședință a fost prezent de Vasile Giga, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, iar din partea bulgară de Iosif Toșkov, vicepreședinte al Comitetului pentru Prietenie și Relații Culturale cu Străinătatea.
La ședință au fost prezentați și ministrul învățămîntului, Costică Alecu, vicepre-

Colectivul de decoratori al I. C. S. Romaria lucrează intens la pregătirea decorurilor pentru vitrine și expoziții ce se vor organiza cu prilejul „Lunii cadourilor”

PROTECȚIA MUNCII

(Urmare din pag. 1)
ridică protecția muncii la rangul de disciplină obligatorie. În etapa a doua, la intrarea în vigoare a noii legislații, producția, la care face muncitorul un instructiv general în domeniul tehnicii securității, igiena muncii, igiena individuală și apărarea contra incendiilor. Urmăzătorii apoi instructorul la locul de muncă, referitor la mașina la care va lucra muncitorul. Adevărat instructorul este însoțit de proiectarea unor filme de specialitate. Lunar se fac sondaje pe teren pentru a se constata aplicarea concretă a instrucțiilor la locul de muncă.
În cluda acestui sistem complicat de instruire, găsim la Uzinele „Steagul roșu” un caz flagrant de ignoranță a celor mai elementare măsuri de protecție. Într-o zi din zile, muncitorul Nicolae Preda, de la secția șasiuri, a dat dispoziție muncitorului Stan Ioan să țină în mîini capătul unei bare lungi de oțel, ce urma să fie tăiată la strung la lungimea de 2 metri. La pornirea strun-

gului, datorită neglijenței de raportare a barei, aceasta i-a antrenat prin învîrtire degetele de la mîna stîngă, apărută de mîna de protecție, smulgîndu-i degetul mare.
Tot la Uzinele „Steagul roșu” la 19 octombrie, muncitorul Teodor Tîncă și Iosif Hamar, după ce au înfășurat un capăt al cablului în jurul cilindrului macaralei continuau să-l țină cu mîna. Din fericire nu s-a produs nici un accident.
Accidentul suferit de unieful Gh. Comănelea cu cîteva luni în urmă nu trebuie să se mai repete. Îl relatăm pentru a demonstra inutilitatea oricărui „rugămintă”. Împreună cu alți doi unieful, toți din anul III al Școlii profesionale „Steagul roșu”, au lucrat sub conducerea maestrului Ioan Petrică, executînd repararea unor instalații electrice la podurile rulante intrate în reparare capitală. Cel 3 unieful au fost repartizați uniefului Romulus Plătică. După ce s-au suit pe podul rulant, R. Plătică, pretextînd că are treburi urgente, a plecat lăsînd uce-

Specialistii Institutului de prezentări C.F.E.-București, se reunisera pe lângă unii soi tip de vagon. Acesta e cel mai mare tip de vagon din țară destinat transportului de materiale pe căile de comunicație feroviară. Colectivul întreprinderii de poduri metalice și prefabricate din Iași — PFMSP — a început lucrările de montaj ale acestor noi produse.
SUCEAVA (de la corespondentul nostru). Comisia pentru ocrotirea monumentelor naturii din cadrul Academiei Republicii Socialiste România, în colaborare cu Comitetul regional de îndrumare pentru ocrotirea naturii, au organizat de curînd la Suceava, un simpozion pe tema ocrotirii monumentelor naturii din România. Simpozionul a fost urmat de filme documentare.

ÎN CĂUTAREA SOLUȚIEI...

„Dacă C.E.C.O. n-a fost în măsură să evite criza, vina revine, în mare parte, celor șase guverne (ale țărilor membre n.n.) care nu au știut sau nu au voit să revizuiască un tratat care nu mai corespunde exigențelor actuale”. Așa glăsuiește „Journal de Geneve” referindu-se la situația mai mult decît dificilă a producției de cărbune și oțel din țările Pieței comune.
Ce zic, însă, cei șase, adică înșiși membrii Comității Europene a Cărbunului și Oțelului? Ei continuă să facă feburile încercărilor pentru „a pune capăt crizei”. În acest scop în săptămîna care s-a încheiat s-a întrunit la Luxemburg — pentru a cîta oară? — Consiliul Ministerial al C.E.C.O.
Reunirea de la Luxemburg a fost programată, fără îndoială, sub imperiul unei stringente necesități. Trebuie, oricum, făcut ceva, trebuie încercat ceva, așa nu mai merge — iată raționamentul care a condus la organizarea de noi convorbiri. Cîci, de cîteva timp, adîncirea crizei pune în pericol existența Comității în însăși.
În esență, este vorba de o tot mai mare producție excesivă de un tot mai pronunțat dezechilibru dintre cerere și ofertă la cele două

prode. La cărbune, situația este deosebit de alarmantă: acest produs nu-și mai găsește cumpărători intrucît alte surse de energie și, în primul rînd, petrolul i-au luat locul treptat. În ciuda reușierii operatelor în ultimii doi ani, a înclinderii unor mine, cantitatea de cărbune nevîndut a continuat să crească. În Belgia, bazinele carbonifere Charleroi — Namur, în Franța, bazinele din nord și din est, acumulează stocuri în creștere, fără posibilități de desfacere, intrucît prețurile cerute sînt superioare prețurilor mondiale. În sfîrșit, în Ruhr, după cum apreciază fiarul citat, situația este deosebit de dificilă: în decurs de un an numărul șomerilor a crescut cu 12 la sută; s-a calculat că în ansamblu, întreprinderile carbonifere din Ruhr trebuie să-și reducă capacitatea de extracție cu circa 30 milioane tone.
În ceea ce privește oțelul, se știe că producția lui a crescut între 1959 și 1966 cu 155 milioane tone, în timp ce consumul nu a sporit decît cu 80 milioane tone. Aici decalajul este dat mai puțin de folosirea inculcatorilor oțelului (cu toate că masele plastice îl concurează din ce în ce mai mult) și, în cea mai mare parte, de noua situație a siderurgiei pe plan mondial. Un număr tot mai mare de țări și-au creat propria lor producție de oțel, ceea ce a dus la restrîngerea progresivă a dehușierilor tradiționale ale comității. Este, de pildă, cazul Japoniei, care în decurs de 10 ani și-a mărit producția de 4 ori (11 milioane tone în 1955, 41,5 milioane tone în 1966). Aceiași lucru se poate spune și despre unele state în curs de dezvoltare. Totodată, reducerea cererii de oțel s-a datorat și unor măsuri de stabilizare financiară aplicate în marile țări industriale și în special în S.U.A., Marea Britanie și R.F.G.
Cum să se rezolve criza? Iată o întrebare la care cei șase caută de mult un răspuns. Tocmai în această direcție s-au adunat miniștrii la Luxemburg. Potrivit comunicatului dat publicității după încheierea reuniunii, reprezentanții „celor șase” au izbutit să realizeze un „acord de principiu” asupra măsurilor privind subsidiile ce ar urma să fie alocate pentru remedierea situației la cărbune. În ceea ce privește oțelul s-a făcut doar propunerea ca întreprinderile siderurgice să fie obligate de a publica prețurile lor reale. Dacă este vorba de realizări, apoi aceste sînt singurele cu care s-a încheiat întrunirea de la Luxemburg. Bineînțeles, ele nu rezolvă criza C.E.C.O. Se pare că înșiși factorii de răspundere ai acestei comității încep să se îndoiască de posibilitatea rezolvării „pe plan european” (adică între cei șase) a complicatei dosar al crizei cărbunului și oțelului. Astfel, președintele Institutului C.E.C.O. și-a exprimat părerea că „trebuie în prezent, ca problema oțelului să se ia în considerare nu într-un cadru european, ci într-un cadru mondial”. Rămîne de văzut dacă această teză care ca și JOURNAL DE GENEVE — pune sub semnul întrebării utilitatea menținerii tratatului de la Paris, va avea ecou în rîndurile partenerilor.

ION D. GOIA

